

Manuskript til retsmødet onsdag d. 7. september 2005 kl. 14.45

Jens Galschiøt Christophersen
Cpr.nr. [REDACTED]

(Odense kommune)

PÅSTAND:

Den påklagede indkomstansættelse for indkomståret 2000 indstilles stadfæstet.

ANBRINGENDER:

Med hensyn til klagerens påstand om at skatteforvaltningens afgørelse er delvis ugyldig som følge af manglende oplysning om konsekvensen af forhøjelsen i forhold til Virksomhedsskattelovens regler om hævninger skal det bemærkes, at afgørelsen må anses for at være begrundet i tilstrækkelig grad, da det fremgår af afgørelsen at den omhandlede rejseudgift anses for at være afholdt som følge af klagerens private interesse for at gøre opmærksom på undertrykkelsen af befolkningsgrupper forskellige steder i verden.

I den forbindelse kan der henvises til at det af Ligningsvejledningens afsnit E.G. 2.6.9. fremgår at det afgørende for om en udgift skal anses for hævet i henhold til Virksomhedsskattelovens § 5 ikke er om udgiften er fradragsberettiget eller ej, men om udgiften vedrører virksomheden. Med den anvendte begrundelse om at rejseudgifterne anses for at være af privat karakter er det dermed indirekte i afgørelsen tilkendegivet at beløbet anset for at være hævet fra virksomhedsskatteordningen med den deraf følgende afledte effekt for størrelsen af den skattepligtige indkomst.

Med hensyn til det materielle spørgsmål i sagen skal det bemærkes, at der i Statsskattelovens § 4 og § 6 stk. 1 a er fastsat nærmere bestemmelser om hvad den skattepligtige indkomst omfatter henholdsvis er fastsat nærmere bestemmelse om, hvad der kan anses for at være fradragsberettigede driftsomkostninger i forhold til den indkomst, som er omfattet af indkomstbegrebet i Statsskattelovens § 4.

Ingen af de nævnte bestemmelser i Statsskatteloven indeholder en udtømmende afgrænsning eller opremsning af de indkomst- eller udgiftsarter, der er omfattet af bestemmelserne.

Der er ikke nogen principiel forskel på omkostningsbegrebets indhold for de forskellige indkomstkilder. Der er derfor ikke noget grundlag for at hævde, at der skulle gælde et særligt skattemæssigt driftsomkostningsbegreb vedrørende kunstnere i forhold til andre grupper af selvstændige erhvervsdrivende.

Klagerens skabelse og opstilling af meget store skulpturer som led i en politisk-humanitær aktivitet i form af projekter og happenings med formidling af idealistiske og politiske-humanitære budskaber giver ikke noget økonomisk afkast men medfører afholdelse af betragtelige udgifter.

Det såkaldte "Skamstøtteprojekt" kan ikke anses for at være en erhvervmæssig aktivitet og er derfor ikke omfattet af Statsskattelovens § 4 og § 6.

Formålet med "Skamstøtteprojektet" for Brasiliensdelens vedkommende var at gøre opmærksom på godsejernes undertrykkelse af landarbejderne. Et sådant formål og projekt må betragtes som udtryk for en politisk aktivitet. Efter ligningspraksis som refereret i Ligningsvejledningens afsnit E.A. 2.2. er der ikke skattemæssig fradragsret for støtte til politiske formål.

Hvis man ser på Ligningsloven § 8 stk. 1 fremgår det klart, at den udvidede adgang til fradrag for rejseudgifter og reklameudgifter er betinget af, at formålet med afholdelsen af disse udgifter er at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende indkomstår eller senere indkomstår.

I den foreliggende sag er det oplyst, at formålet med ”Skamstøtteprojektet i Brasilien ikke har været at opnå et salg men derimod har været af politisk, idealistisk art. Formålet med afholdelsen af de omhandlede udgifter vedrørende rejsen til Brasilien falder derfor uden for rammerne af både Ligningslovens § 8 stk. 1 og Statsskattelovens § 6 stk. 1 litra a ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Selvom ”Skamstøtteprojektet” har givet anledning til en stor omtale i offentligheden og medvirket til at gøre klageren mere kendt i offentligheden kan det ikke anses for at være godtgjort, at den stigende omsætning vedrørende salg af skulpturer kan tilskrives effekten af ”Skamstøtteprojektet” eller at den evt. reklameværdi, der måtte have været har oversteget de udgifter, der allerede må anses for at være fradraget ved indkomstopgørelsen i tidligere indkomstår vedrørende skabelsen af skulpturen.

Af bilag 4 til Skatteankenævnets sagsfremstilling fremgår det at en kunstkritiker i en artikel har været inde på at klagerens politisk humanistiske arbejde kan have haft negative virkninger i forhold til bedømmelsen af klageren som kunstner. Det kan ikke udelukkes at klagerens politisk humanistiske arbejde i relation til Skamstøtteprojektet og rejsen til Brasilien kan have haft en negativ effekt i forhold til den indtjening, der ellers kunne være opnået i klagerens virksomhed.

Hvis der vælges en usædvanlig form for reklame og formålet med afholdelsen af udgiften kan have været af privat karakter må der stilles skærpede krav til

bevisførelsen for at udgiften er erhvervsmæssigt begrundet og dermed fradragsberettiget.

Efter ligningspraksis vedrørende fradrag for rejseudgifter i udlandet er det en betingelse for fradrag, at der er en konkret og direkte sammenhæng med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter.

Udgifter til rejser af generel karakter er ikke fradragsberettigede.

Det påhviler klageren at godtgøre, at rejsen til Brasilien har haft den nødvendige konkrete og direkte sammenhæng med indkomsterhvervelsen. Klageren har ikke dokumenteret eller sandsynliggjort at der er den nødvendige og konkrete og direkte sammenhæng mellem indkomsterhvervelsen og de pågældende rejseudgifter.

Der er ikke noget grundlag for at hævde at der i Statsskatteloven eller retspraksis skulle gælde et særligt driftsomkostningsbegreb for kunstnere. Den udligningsordning for kunstnere der i 2002 blev indført med vedtagelsen af Lov 1062 af 17. december 2002 kan derfor ikke siges at have betydning for det skattemæssige driftsomkostningsbegreb, da loven alene har indført mulighed for at fordele en særlig stor indkomst over flere indkomstår ved binding af en del af indkomsten på en konto i et pengeinstitut.

Det har ikke fra skattemyndighedernes side været betvivlet at Skamstøtteprojektet vil kunne anses for at være en kunstnerisk aktivitet. Det der er blevet ligningsmæssigt afgjort er alene, at der i det konkrete tilfælde har været tale om en aktivitet, der har ligget uden for rammerne af de erhvervsmæssigt drevne dele af klagerens kunstneriske virksomhed.

Det afgørende i den foreliggende sag er om den omhandlede udgift knytter sig til en indtægt, der er skattepligtig i henhold til Statsskattelovens § 4. Denne betingelse er ikke nødvendigvis opfyldt, selvom udgiften må anses for at være kunstnerisk relevant, idet selvstændige aktiviteter, der ikke kan anses for at være erhvervsmæssigt drevet og ikke er indtægtgivende godt kan have kunstnerisk indhold.

Alle udgifter, der har den nødvendige tilknytning til indkomstskabende aktiviteter og som derfor kan anses for at være omfattet af det skattemæssige omkostningsbegreb vil kunne fradrages. Der er ikke noget krav om at omkostninger vedrørende en kunstudstilling skal vedrøre en egentlig salgudstilling, men det er et krav, at udstillingsaktiviteten er et nødvendigt led i den indkomstskabende aktivitet og at udstillingsaktiviteten ikke samtidigt har et andet formål, der fuldstændigt overskygger formålet med den indkomstskabende aktivitet.

Som afsluttende bemærkning på dette indlæg skal det derfor gøres gældende, at der med rette af den skatteansættende myndighed er nægtet fradrag for udgifterne til Skamstøtteprojektet i Brasilien, idet det altoverskyggende formål med dette projekt har været klagerens private interesse i at give udtryk for sine personlige holdninger i en politisk, kunstnerisk og humanitær manifestation til fordel for landarbejderne i Brasilien.

ToldSkat Fyn Region Odense